

گفت و گو و خاطره بازی با صفر کشکولی درباره سابقه و کارنامه بازیگری اش

دوست دارم نقش های عاطفی بازی کنم

زهراصلواتی

روزنامه نگار

گرچه صفر کشکولی را با نقش های عمدتاً منفی اش به یاد می آوریم اما او مهربان است و برخلاف اکثر شخصیت هایی که به آنها جان بخشیده، یک انسان شریف به تمام معناست. کشکولی که رشته های پرورش اندام، وزنه برداری و پرتاب دیسک را به شکل حرفه ای دنبال کرده و اصولاً به واسطه مرحوم ساموئل خاچیکیان از عرصه ورزش قدم به وادی هنر گذاشته، تا به امروز در سریال های خاطره انگیزی از جمله آینه عبرت، شلیک نهایی، محاکمه، بزنگاه، عید امسال، خانه در آتش و... به ایفای نقش پرداخته است. حاصل تلاش های او نزدیک به ۶۰ سال حضور مستمر در حوزه هنر و بازیگری، منتج به ایفای نقش در بیش از ۱۸۰ فیلم و سریال شده است؛ نقش هایی که البته اغلب منفی بوده اند. صفر کشکولی در این گفت و گو با تأکید بر این که نقش آفرینی در قالب شخصیت های منفی در قیاس با ایفای نقش های مثبت کار دشوارتری است، آرزو می کند که شانس بازی در نقش های متفاوت تری را هم به دست بیاورد؛ نقش هایی که لطافت بیشتری داشته باشند و تجربه های جدیدی در کارنامه بازیگری او به شمار روند.

خودم را بیشتر

ورزشکار می دانم

هرچند در حال حاضر

سابقه بازیگری ام از

ورزشم بیشتر

شده و ۵۸ سال است

که دارم

بازیگری می کنم

کاظم بلوچی نقش یک پیرمرد به نام مسیب را بازی می کردم. یک نقش احساسی بود که هروقت یادم می آید اشک از چشمانم جاری می شود.

مهدی سلوکی و رحیم نوروزی در این سریال نقش دو جوان را داشتند که به من حمله می کردند. باید روی کاپوت ماشین پرتاب می شدم و بعد روی آسفالت می افتادم. تمام بدلقاری این نقش را خودم انجام دادم. خیلی هم سخت بود و هر بدلقاری از عهده اش بر نمی آمد. در فیلم «مجسمه» هم که بازی می کردم نقش بدلقار مرحوم منوچهر حامدی را به عهده گرفتم. در سرمای بهمن ماه منطقه دربند رفتم در حوض آب پر از یخ.

قبل از من یک بدلقار دیگر را آورده بودند که وقتی در حوض پرید، احساس یخ زدگی کرد و نتوانست ادامه بدهد. من دیدم آقای وحیدزاده کارگردان فیلم خیلی ناراحت شد و می خواست کار را جمع کند که گفتم خودم انجام می دهم. اتفاقاً نتیجه هم خیلی خوب شد. از زیر آب یخ زده حوض بیرون آمدم و پای مرحوم امین تارخ را گرفتم و کشیدم. کار با یک برداشت ضبط شد. در مجموع، نقش مثبت و منفی برایم تفاوتی ندارد. هر نقشی باشد بازی می کنم. من حتی نقش کمدی هم داشتم، مثل لیسانسه های ۱ و ۲.

۴] به نظر می رسد در سال های اخیر از نقش های صرفاً منفی فاصله گرفته اید و بیشتر نقش افراد ورزشکار و لوطی و مردمدار را بازی می کنید.

بله، نقش هایم تلفیقی از منفی و کمدی است، مثل سریال بزنگاه.

۴] آن سال ها که نقش های منفی مثل قاچاقچی و خلافکار را بازی می کردید بازخورد مردم در کوچه و خیابان چگونه بود؟ مثلاً پیش آمده بود که برخورد بدی داشته باشند؟

در فیلم «سرحد» نقش یک قاچاقچی مواد مخدر را بازی می کردم. نقش منفی درجه یک بود. تیرباری که در این فیلم به دست می گرفتم ۱۳ کیلو بود. فشنگ هایش هم واقعی بود. من از پشت لندکروز در حال حرکت باید با این تیربار شلیک می کردم. فکر نمی کنم در تاریخ سینمای ایران چنین چیزی سابقه داشته باشد. آخر سر هم چون راننده لندکروز ناشی بود از پشت ماشین پایین افتادم و پیشانی و بینی ام خرد شد و چند تا از دندان هایم شکست. خداوند عمر دوباره به من داد که توانستم سرپا شوم. مردم می دانند که فقط بازیگر هستم و به همین خاطر، همیشه به من لطف داشته اند. در خیابان عکس یادگاری می گیرند و محبت دارند. باین که این همه نقش منفی بازی کرده ام اما نقش هایم در دل مردم مثبت بوده است.

۴] مردم بیشتر شما را با کدام نقش تان به یاد می آورند؟

هنوز هم از آینه عبرت حرف می زنند. می گویند نقشت را در این سریال دوست داشتیم. نقش هایم در سریال هایی مثل شلیک نهایی و خانه در آتش را هم دوست دارند.

۴] به نظرتان فیزیک و ظاهر خاصی که داشتید، از جمله سر تراشیده چقدر در سپردن نقش های منفی به شما تأثیرگذار بوده است؟

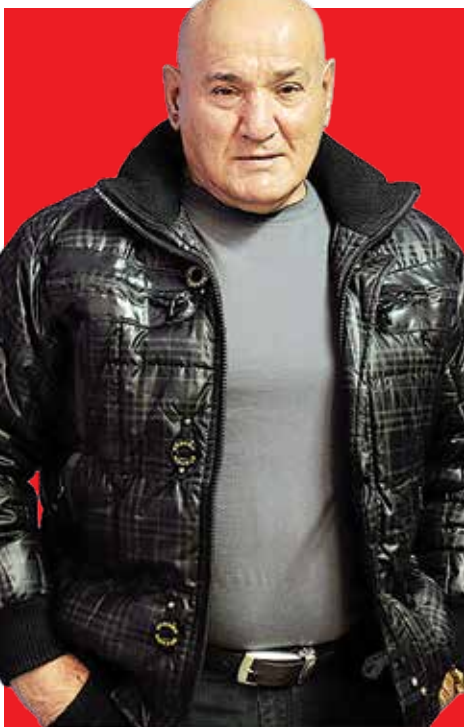
من از زمان بازی در فیلم «سازمان ۴» سرم را تراشیدم و بعد دیگر در سریال های هشدارهای پلیس و آینه عبرت هم ادامه دادم. البته فکر کنم در یکی دو سریال مثل «چراغ های خاموش» و «حکم رشد» مو گذاشتم.

۴] شما در سریال های خاطره انگیزی مانند محاکمه، آینه عبرت، بزنگاه، شلیک نهایی و... بازی کرده اید. سریال مورد علاقه خودتان کدام است؟

سریال مورد علاقه خودم در حال حاضر نپسان آبی است. شخصیتی جدید را در این سریال بازی می کنم که زندگی اش به نوعی شبیه زندگی خودم است. از سریال های قدیمی هم آینه عبرت و خانه در آتش را دوست دارم. فکر می کنم سریال خانه در آتش اولین تجربه بازیگری آقای فرهاد اصلانی بود. من با تمام بازیگران ایرانی همبازی بوده ام. قدیم که این قدر شبکه های مختلف تلویزیونی نداشتیم، تقریباً همه نقش های منفی را هم من بازی می کردم.

۴] با وجودی که مردم شما را بیشتر با نقش های منفی به یاد می آورند اما در کارنامه بازیگری تان فیلم ها و سریال هایی در ژانرهای مختلف مشاهده می شود؛ از اکشن و کمدی گرفته تا کودک و ملودرام. این تنوع ژانر چقدر هدفمند بوده است؟ منظورم این است که خودتان چقدر ملاحظه داشته اید که ژانرهای مختلف را بیازمایید؟

دلم می خواهد نقش پدری دلسوخته را به من بدهند که پسرش کار خلاف می کند اما او تلاش می کند تا پسر را نجات دهد. دوست دارم نقش های عاطفی را بازی کنم که متأسفانه تا به حال به من پیشنهاد نشده است.

۴] شما به نسبت دهه های ۶۰، ۷۰ کم کار شده اید. آن سال ها شما را بیشتر در فیلم ها و سریال ها می دیدیم.

این قدر بازیگر زیاد شده است که دیگر به ما بازی نمی رسد. قدیمی ها فراموش می شوند. نمی دانم چرا از بازیگران قدیمی کمتر استفاده می شود، در حالی که باسواد و مجرب هستند.

۴] اهل تماشای تلویزیون هستید؟

در خانه باشم و فرصت کنم حتماً تلویزیون را می بینم. اوقاتم را بیشتر به ورزش می گذرانم. تمرین می کنم تا بدنم افت نکند و همیشه سالم باشم.

۴] شما ابتدا ورزشکار حرفه ای بوده اید و بعد به حوزه بازیگری ورود کرده اید. گویا ورودتان هم به پیشنهاد مرحوم ساموئل خاچیکیان بوده است. درباره اش توضیح می دهید؟

در سال ۱۳۴۳ برای بازی های انتخابی آسیایی رشته پرورش اندام به تهران آمدم. آن زمان به بازیگری فکر هم نمی کردم. بعد از مسابقات آمدند و گفتند با شما کار دارند. رفتم و دیدم یک آقای خوش تیپ عینکی است که دارد براندارم می کند. برایم سؤال بود که چه کاری می تواند با من داشته باشد؟! داشت از میان دو انگشتش نگاهم می کرد. پرسیدم این آقا کیست و چرا از پشت انگشتانش نگاهم می کند؟! گفتند آقای ساموئل خاچیکیان است و این انگشتان هم حکم دوربین را دارند. خلاصه با او آشنا شدم و برای فیلم سینمایی شان انتخابم کردند. دیگر وارد عالم سینما شدم و به شکل حرفه ای کارم را آغاز کردم. تا به امروز حدود ۱۸۰ تا ۲۰۰ فیلم و سریال بازی کرده ام.

۴] خودتان را بیشتر بازیگر می دانید یا ورزشکار؟

در زمان خودم بهترین ورزشکار آسیا در رشته پرورش اندام بودم. بعدش قهرمان وزنه برداری باشگاه های تهران شدم. مدتی هم در رشته پرتاب دیسک فعالیت داشتم و در سال ۱۳۵۶ قهرمان پرتاب دیسک ایران شدم. در رشته های پرورش اندام و وزنه برداری مربی

و داور درجه یک هستم. همچنین سال ها مربی بدنسازی تیم های ملی وزنه برداری و فوتبال بودم. بنابراین خودم را بیشتر ورزشکار می دانم، هر چند در حال حاضر سابقه بازیگری ام از ورزشم بیشتر شده و ۵۸ سال است که بازیگری می کنم و نقش های متفاوتی را در فیلم ها و سریال ها بازی کرده ام.

۴] خاطرات هست اولین سریالی که در تلویزیون بازی کردید چه بود؟

سریال «هشدارهای پلیس» بود که در جنگ هفته پخش می شد. نقش های منفی این سریال را به عهده داشتم. همچنین در ۸۰ آیتم جنگ هفته با آقایان محمد شیرینی و عباس محبوب همکاری داشتم و با هم بازی می کردیم. آن زمان این تعداد بازیگر نداشتیم.

۴] شما به ویژه در دهه های ۶۰ و ۷۰ ایفاگر نقش های منفی در سریال های تلویزیونی بودید. نقش های منفی مورد پسند خودتان هم هست؟

ایفای نقش منفی از مثبت خیلی سخت تر است. هر بازیگری می تواند نقش مثبت را بازی کند اما نقش منفی داستان خودش را دارد. من حتی بدلقاری نقش های منفی ام را هم خودم انجام می دادم. مثلاً در سریال «چراغ های خاموش» به کارگردانی